

μολίβδινος, η, **ον**, de plomb [μόλιβδος].
μολίβδις, **ιδος** (ή) masse de plomb [μόλιβδος].
μόλιβδος, **ου** (ό) c. μόλυβδος.
μόλιβος, **ου** (ό ου ή) plomb [cf. μόλυβδος, μόλιβδος].
Μολιονίδαι, **ων** (οι) les fils de Moliôn (Ktéatos et Eurytos) [Μολίων].
μόλις, **adv.** avec peine, difficilement : οὐ μόλις, sans peine.
Μολίων, **ονος** (ό) Moliôn, *Troyen*; Μολίονε, *ou au pl.* Μολίονες, c. Μολιονίδαι.
μολόθριον, **ου** (τό) et **μολοθρίτης** **ός** (ό) petit du sanglier, marcassin [μολοθρός].
μολοθρός, **ου** (ό) gourmand, d'ou parasite.
Μολοσσία, **att.** **Μολοττία**, **ας** (ή) la Molossie, contrée d'Épire.
Μολοσσικός, **att.** **Μολοττικός**, **ή**, **όν**, du pays des Molosses [Μολοσσός].
Μολοσσίς, **att.** **Μολοττίς**, **ιδος**, **adj. f.** du pays des Molosses : ή Μ. (s. e. χώρα) le pays des Molosses [Μολοσσός].
Μολοσσός, **att.** **Μολοττός**, **ός**, **όν**, du pays des Molosses; οι Μολοσσοί, les Molosses, *prle de la Molossie*.
μολούμαι, *v.* βλώσκω.
μολπή, **ής** (ή) chant mêlé de danse, d'ou chant [μέλπω].
μολπηδόν, **adv.** avec chant *ou* danse [μολπή, -δόν].
μολύβδαινα, **ής** (ή) 1 morceau de plomb attaché à l'hameçon || 2 balle de plomb [μόλυβδος].
μολύβδις, **ιδος** (ή) 1 masse de plomb || 2 balle de plomb [μόλυβδος].
μόλυβδος, **ου** (ό) I plomb, métal || II tout objet en plomb : 1 lingot de plomb pour éprouver l'or || 2 c. μόλυβδις [p.-é. de μῶλος, « éמושé », le métal qui, au lieu de pénétrer, s'émousse et se plie; *sel. d'autres de la R. Μολυβ*, être pâle].
Μολυκρεός, **ή**, **όν**, de Molykreion, *ville et port d'Étolie*.
μολύνω (*f.* ὑνώ, *ao.* ἐμόλυνα, *pf.* μεμόλυνχα; *pf. pass.* μεμόλουμαι *ou* μεμόλυσμαι) salir, souiller, tacher, *acc.*; *au pass.* être sali, se salir : *fig.* τινι, par le contact *ou* la fréquentation de qqn; *particul.* souiller, polluer, *acc.*.
μολυσμός, **ου** (ό) action de salir, de souiller [μολύνω].
μόλω, **ής**, **η**, *shj. ao. 2 de βλώσκω* [cf. μόλειν].
μομφή, **ής** (ή) blâme, reproche, plainte, grief : μομφήν ἔχειν τινός, Soph. avoir un grief contre qqn [μέμφομαι].
μοναδικώς, **adv.** isolément, individuellement [μονάς].
μον-άμπυξ, **υκος** (ό, ή) qui est attelé seul [μόνος, ἄμπυξ].
* **μονάξ**, *ion.* **μονάξ**, **adv.** isolément [μόνος].
μοναρχέω-ω, commander seul, régner souverainement [μόναρχος].
μοναρχία, **ας** (ή) 1 pouvoir monarchique, monarchie : χώρας παντελής μοναρχία, Soph. pouvoir absolu sur un pays || 2 commandement en chef d'une armée; à Rome, pouvoir dictatorial [μόναρχος].
μοναρχικός, **ή**, **όν**, qui concerne le pouvoir d'un seul [μόναρχος].

μοναρχικώς, **adv.** en monarque, en maître absolu || *Cp.* -ώτερον.
μόν-αρχος, **ος**, **ον**, qui commande seul, souverain; ό μ. monarque, chef souverain; à Rome, dictateur [μόνος, ἄρχω].
μονάς, **αδος** : 1 **adj.** (ό, ή) seul, solitaire, isolé || 2 **subst.** ή μονάς, l'unité [μόνος].
μον-αυλέω-ω, jouer de la flûte [μόνος, αὐλέω].
μοναχή, **adv.** seulement [μοναχός].
μοναχός, **ή**, **όν**, seul, unique, simple [μόνος].
μονή, **ής** (ή) I action de s'arrêter, d'ou : 1 halte, séjour || 2 retard, lenteur; *particul.* repos, pause || II auberge, hôtellerie [μένω].
μον-ήμερος, **ος**, **ον**, qui ne dure qu'un jour [μ. ήμέρα].
μον-ήρης, **ής**, **ες** : 1 simple || 2 solitaire, isolé [μ. ἄρω].
μονίας, **ου** (ό) solitaire, vieux sanglier [μόνος].
μόνιμος, **ος**, **ον**, qui reste stable, fixe [μένω].
μονιός, **ός**, **όν** *ou* **μόνιος**, **ος**, **ον** : **subst.** ό μ. animal sauvage qui va seul et non en troupes, *particul.* : 1 sanglier (cf. *franc.* solitaire, et sanglier = singularem) || 2 loup [μόνος].
μόν-ιππος, **ος**, **ον**, cheval attelé *ou* monté seul; ό μ. cheval de selle [μ. ἵππος].
μονο-γενής, **ής**, **ές**, engendré seul, unique enfant [μ. γένος].
μονο-δάκτυλος, **ος**, **ον**, qui n'a qu'un doigt.
μον-όδους, -όδοντος (ό, ή) qui n'a qu'une dent [μ. ὁδός].
μονο-ειδής, **ής**, **ές**, d'une seule sorte, simple [μ. εἶδος].
μόνο-ζυξ, **υγος** (ό, ή) attelé seul, d'ou seul, solitaire [μ. ζεύγνυμι].
μόνοθεν, **adv.** d'un seul côté [μόνος, -θεν].
μονό-κερως, **γέν.** ω (ό, ή) qui n'a qu'une corne; ό μ. (*gén.* -ωτος) la licorne, *animal* [μ. κέρας].
μονό-κλαυτος, **ος**, **ον**, qui pleure *ou* gémit seul [μ. κλαίω].
μονό-κροτος, **ος**, **ον**, qui ne frappe qu'un coup, c. à d. qui n'a qu'un rang de rames [μ. κροτέω].
μονό-κωλος, **ος**, **ον** : 1 qui n'a qu'un membre, *en parl. d'une période* || 2 qui n'a qu'un étage [μ. κῶλον].
μονο-λεχής, **ής**, **ές**, qui couche seul [μ. λέχος].
μόνο-λίθος, **ος**, **ον**, fait d'une seule pierre, monolithe [μ. λίθος].
μόνο-λυκος, **ου** (ό) loup d'une taille singulière, extraordinaire [μ. λύκος].
μονομαχέω-ω : 1 combattre seul, c. à d. sans secours : τινι, contre qqn || 2 combattre en combat singulier : τινι, contre qqn [μονομάχος].
μονομαχία, **ας** (ή) combat singulier [μονομάχος].
μονο-μάχος, **ος**, **ον** : 1 qui combat seul à seul, en combat singulier || 2 ό μ. gladiateur, à Rome [μ. μάχομαι].
μονο-μερής, **ής**, **ές**, qui ne forme qu'une part, c. à d. un tout, simple; *fig.* partial [μ. μέρος].
μόνο-ξύλος, **ος**, **ον**, fait d'une seule pièce de bois [μ. ξύλον].
μόνο-παίς, -παίδος (ό, ή) enfant unique [μ. παίς].